உ

கணபதிதுணை

பதினெண்சித்தர்களிலொருவராகிய

கைலாச சட்டைமுனிநாயனார்

அருளிச்செய்தசூத்திரம் - ருஉ

இஃது

கோகுலாபுரம்

அருணாசலமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

திருப்பதி

இரத்தினமுதலியார்

அவர்களது

கலைக்கியானமுத்திராட்சரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887 — ஷ

கணபதி துணை

கைலாச சட்டைமுனி நாயனார்

அருளிச்செய்த

சூத்திரம்-௩௰

சோதியெனு துரியத்தில் வாசிக்குமேலாய சொற
பெரியகைலாசமயமே ஞானக் காதிடைந்த ஞானத்தி
கேருமார்க்கந் தாதாவே யளவறுக்காதாளொதான் சா
ண்டார்-வாதிம்பனப் பேர்கொண்ட சுந்தரமோனையா
வரிசையுடனட்சரமேனெழுதிய மார்க்கம், நீதியாய்ச்சொ
ல்லுகிறேனின்னவர்க்கொன்று நிகண்டுபனிரண்டு நால
நிலைதந்திட்டோர்க்கே ௧

நிலைத்திடவே நிகண்டுக்கு சொச்சசூத்திரம் நேர்ப்
பாகக்கருக்குருவும்பொருளுஞ் சொன்னேன், மலைத்திட்டே
னென்னுதேமுப்பூவின் மார்க்கமனைத்தையுமே சொ
ல்லுகிறேன் மனதுகூர்ந்து, கலைத்திட்டார் திருமூலர்
தீட்சையிருநூறுங் கருவென்று கிழித்தாரேயென்று
சொல்லி, உலைதனிடப்போகாதெனவே நிகண்டுசொச்
சமுறுதியாய்ச்சொல்லுகிறேனுண்மைதானே ௨

வேறு

பூகலநாதம்புகழ்கின்றசுக்கில
மாதவிடைதீர்மாகியசுண்ணந்தான்
சோதியினாலால் சுகப்படசெய்தார
வேதைமுழுவதும்விளங்குநககிரிலை ௧

கதிரவன்வன்னன்கநகைகிளிஞ்சியா
முகிரம்பிறந்தோன்சங்கராவாசன்
மதியுடனொளாந்துமெருவிச்கலந்துபின்
கதியரிணங்கிககந்தனுமாமே ௨

கந்தனேயாகுஞ்சினைநகலந்தபின்
சநதமாயவிளைவோன்காணிகருணாதம்
வெந்தயமாவிசாதனையுண்டவனா
,அமாநதவாகலிகாலனுமாமே ௩

காலனேயென்றுமேகணவன்வெக்காரியாம
பால்சுதவெள்ளைசிவமானபூரணமம்
வாலைப்பிராயபெண்ணைமருவுவன்
சாலவன்சதியன்தன்பேனைகேட்டிடே ௪

பேரானபூரணம்பாரிற்பிறந்தவன்
காராளசதகமனோன்மணியாவாரி
சீரானபெண்ணைதிருநாமஞ்செப்பகேள்
போனசிரோணமணிபேசிடுஞ்சாரியே ௫

சாரியிதென்றுந்தனித்தகல்லுப்பென்றுந்
பாரியினுப்புடன்மாமதிரூடனும்

சேரவேநாலாய்ச்சேரதையென்று
மாரீப்பிறப்புக்குவழலையினுப்பே ௮

வழலையினுப்பென்றுமானிலையுப்பென்றும்
உழலைககிச்சாரமாமதியுப்பென்றும்
நிழலைகடநதுநேரோகசநதிடடேன்
களவில்லைசொன்னேன் கைகண்டவாதமே ௯

வாதம்பிறக்கும்பாறையினுப்பாலே
நாதமபிறககும நல்லகல்லுப்பாலே
போதம்பிறககும பூறணன்றன்னாலே
வேதமபிறககும வெடியுப்புக்கூட்டமே ௰

சூதசிப்பியின்சுண்ணஞ்சேர்ந்திட
சதுமிணக்கூடசினனுசோதிதிடில
வீரமேவிளங்கும்வெநதனுமாயிடு
புத்திரடமார்ககநதுறையறிவோறகே ௧௧

வேறு.

அறிவானசடபயென்றம்பஞ்சபூதமாகியே மிகச் செயயும் புரியஷ்டததால-ஞ்ஞியானபூரணமாம் வெகது நாதங்கொள்கையாயமேருவஷ்பேறுடைடாகி- பிரியா மவொன்றுகிச்சடலமாகிபெருமையுறஞ்சவுக்காரபி ரவிககப்பால்-வறியாதபேருக்குவாதமேமது மகததான [illegible]லைசெய்யுட்கைகைடக்கேனே ௰௨

வேறு

கேளாய்முரிகெடியாய்ப்பதினாறு
வாளாயுவட்சாரம்வளமாயப்பதினெட்டு
கேளாய்கல்சுன்னகொட்டும்படிரண்டு
நாளாய்கல்லுப்புநாட்டும்படியொன்றே கஅ

ஒன்றாய்தெளியவையுறவாகக்காச்சி
நன்றாய்குழம்புப்பருவத்திலிறக்கிநேரே
சென்றேயடிமுடிக்குளேயிணைவகைக
கொண்டேயெடுத்துக்குழப்பிடுமெண்ணைக்கே க௯

எண்ணைபனைப்படியிணைககனைப்படி
ஒன்றாபக்கனைகதுராவிநின்றமனனைக்கு
கண்ணிவீரமூர்ப்பூரமூரமவனையும்
தன்னுஞ்சிலமுமதான்வகைகடெகான்றே கரு

வகைவிதக்காசிடைவகையாயெனனைக்குள்
தகையாமல்சொன்றேநசத்தியமாமதா
வகையாயவழலையில்துபபனைவார்க்கிடும்
கசுபாயபத்திலிருந்னறியுருணைடையே யக

உண்டைவிளங்காயபோலேயுருட்டிடுங்
கனைட்டுங்கொங்கனாகனைக்கானடமூசூத்திரம
விண்டேயுனாத்தாமேவிக்கலத்துபார் [illegible]
சண்டாளநீரசாற்றினர்சத்திபம கள

சத்தியுட்சாரந்தான்புகலக்கேளு
மூத்தியாயசசொன்னமூத்தி[illegible]சபூநீ

பத்தியொருனூருபத்தாமிணங்களுஞ்
சித்தித்தகூட னுஞ்சேர்கின்றகல்லுப்பே ௧௮

கல்லுப்புதான்சட்டப்பாரையுடன்
முல்லைகிமுத்தச்சிப்பிசிசுண்ணமுஞ்
சொல்லவேபத்து சேர்க்கயுப்புச்சாரம
வல்லவாகாணப்பாமறறோரறியாரோ ௧௯

அரியாகற்சுண்ணமாகிகளிஞ்சிதான்
பிரியாதலூமைமயிலப்பட்டசுண்ணங்கேள்
தரியாங்களிஞ்சிதான்பலமபத்துக்கு
செவரியாமுலாப்புவீரமுமபூரமே ௨௰

பூரத்துடனேபுசம்சினங்கல்லுப்பு
காரமிணங்களுங்கடுஞ்சாரத்தமூர்
தாரந்துருசுடன்தான்வகைக்கொன்றுசேர்
கூரங்களஞ்சியாங்குறித்திடுமண்டமே ௨௧

அண்டத்தின்சுண்ணமபத்துக்களஞ்சிதான்
சுண்டவேயத்றகப்பாலால்வெண்கரு
கொண்டேயரைத்துக்கூறுங்கிளிஞ்சிக்குள்
கணடெனமபூசிகன்புடம்பாச்சிடே ௨௨

பாசுங்கிளிஞ்சிசுண்ணம்பலித்தது
வாசசுதுநவசாரம்வழலைசவுக்காரம
பேசினியேதுபிறப்புக்கருக்குரு
வாச்சுசீதசுங்கூர்வாகிமப்பங்கே

மூப்பூவின்தீட்சைமுப்பத்திரண்டு
செப்பமாய்க்கொக்கணர்செய்தார்கைமுறை
தப்பிலாவண்ணஞ்சாற்றினார்கண்டு
வைப்பாகவிந்துநாதத்திலேறியே ௨௪

நாதமுப்பூவையநாதவிந்தேயுற
வாதக்கடுங்காரமவாதமென்றேருச்
சாதிலேமுப்பத்திரண்டுசரக்கெலாம்
வேதைகள்கண்டதுமெய்யுற்றவாதமே ௨௫

வேறு

வாதமென்ற கருவூழிக்கெல்லாமார்க்கம் மகத்தா
னவுவச்சாமுப்பூதீட்சை, சோதரவேசொன்னே
னுலகத்தோர்க்கு குளிகைசெய்ய சிறுநூல்லாயி
ரத்துப்பகை, போதமெனக்கொங்கணாதான் மூதம்
காண்ட சூத்திரம் போதித்தார்முப்பூவின்தீட்சையெ
லலாம், சாதிக்கபதினை போசூத்திரமுமபாருசடை
யறவேசுந்தரமேதாக்கிக்கானே ௨௬

வேறு

காணவேய டநகருவேவாடுசுன்லிங்கேள்
பூணவேமுட்டைக்குளமேற்பூச்சுப்பூசி
தோணவேகாந்தன்கூடன்துருசியும
பாணியிணைநகன்படிகியிக்கூப்பே ௨௭

இந்துப்புரவியீனுப்பொடுகல்லுப்பு
சுந்தரமேகேள்தத்தமுடவிரமூஞ்

சந்தித்தபூரமுஞ்சாரமுங்காரமுஞ்
சந்தேகந்தீரச்சாற்றுகைகளஞ்சியே ௨௮

களஞ்சியதொன்றுவகையொன்றுககபா
பளஞ்சாரவெருக்கம்பால்வார்த்ததனாததிடு
யிளமபிறமுட்டை இரநபஞ்சுமேற்பூசு
வளமபெறக்காய்ச்சபின்மட்டாயக்கவசமே ௨௯

கவசமுமருப்புகறகூளணமமொட்டொன்று
அவசபவாரப வண்ட தநின்மேறகட்டு
சிவபூசைசெயதுஇறமாயமுமூப்புடம
நவகண்ட அணடமநற்சுணணமாமே ௩௰

ஆமேயின்னபடக்குங்கினிஞ்சியை
நாமேயடககமாய்நாட்டிமேனுஞ்சுந்தரா
ஊமேமிளைந்துயுவமைபுவைகொல்லவே
வேமடாகநதவிந்துக்குளளேறிடே ௩௧

ஏறிட்டுக்கொல்லுமயெமிற்தசரகமெல்லாம்
கூறிட்டுப்பாதிகூறுமிணையகளை
தேறிட்டுசகாறநல்தாயவேவைவக்க
மாறிட்டுவிந்துமெழுகுபிதாமே ௩௨

தெளிந்திருமண்டமுறுக்சினவட்டுக்கு
தெளிந்திடுஞ்சினம்மெவடியுப்பிடைகூட்டி
தெளிந்திடுவெண்கருசோததேயமைத்திடு
தெளிந்திடுவில்லைசெய்திட்டுலத்திடே ௩௩

உலத்தியேவில்லைபுடமுங்குக்குடமாய்
தலத்தியேசுண்ணத்தில்தானேபுடம்போடு
கலத்தியேயடங்கடுஞ்சுண்ணமாமிது
விலத்தியேவெண்கருவெட்டங்களாத்திடே ௧௪

அளாத்திடுவில்லையட வானகுக்குட
மனாத்திடுமபதத்துப்புடம்போடு ஆண்டந்தான்
துறைக கருவாகுமசொன்னத்தைநீறுக்கும்
தனாக்குள்ளடங்காததண்டத்தின்சுண்ணமே ௧௫

சுண்ணத்தினாலேசோறுக்கிளஞ்சிதான்
சுண்ணங்கொடேரம துடியாமல்வழலைக்கி
சுண்ணமிதுவிட்டாலசச்சுண்ணமேது
திண்ணக்கருவைத்திறந்துவிட்டேனே ௧௬

துறந்தேனேவாசிசூட்சத்தைச்சொல்லக்கே
ளிறந்துவிடாமலியமபுறேன்சுந்தரா
மறந்துவிடாதேமகக்காணகுண்டலி
சிறந்தஓங்காரியாம்செப்புறேன்மூலமே ௧௭

மூலமுக்கோணத்தில்மூக்கமாய்றீங்காரஞ்
சாலத்திரிகோணமதன்மேலுமகாரமா
வாலையிடதேகவழங்கும்முகாரந்தான்
கோலத்தின்பிங்கலைகொளகைஅகாரமே ௧௮

அகாரமுக்கோணத்தில் குண்டலியாத்தாள்
மிகாரதத்தின்மேலேயிருக்கின்றவல்லபை

விகாரத்திலேவிபசாரியானவள்
சகாரம்பமட்டுநிந்தப்பாதிருந்தாளே ௩௯

இருந்தாள்முக்கோணம்பியலறுகோணத்துள்
ளிருந்தாளிருகோணமென்பாள்சடாதரி
யருந்தவமான்அட்சரத்துள்ளாய்
பொருந்தவேபஞ்சபூதங்கணின்றதே ௪௰

நின்றதுயாகியந்தபூதலாக
நின்றதுநிசயம்நினைவில்வைத்தேபார்
நின்றவடிவைவினைவாலறிந்துபார்
சென்றிடுமோராதாரமூன்கோணுமே ௪௧

கோணுமேயோகமவாசிசுழிமுனை
காணுமேகண்டிப்பிறக்கணைபதிநீயாச்சு
பூணுமேவல்லைபொக்கிழந்தானச்சு
யாணுமேமேபசகுவஙிகாரிநீயாச்சே ௪௨

நீயாச்சுசுந்தராங்கலைத்திடும்யாகத்தை
தாயாசகுவல்லைபதாருகணைசறு
மாயாவிகார ரண்டுதேமாய்கை
தோயாதசிதந்தொலையாமனைம்பாரோ ௪௩

மனத்தாலேலட்சியமாட்டினல்வாசியாம்
மனத்தாலேலட்சியமாட்டினலயோகமாம்
மனத்தாலேலட்சியம்மாட்டினல்ஞானமாம்
மனத்தாலேலட்சியமாட்டினய்பூசையே ௪௪

பூசிப்பதாரைபுகழானந்தியை
பூசிப்பதாரைபுகழானசத்தியை
பூசிப்பதாரைபொருளாககணேசனை
பூசிப்பதாரைபூட்டுகணேசனே ௨௫

கணேசனேதாராய் செவலய லட்சியம
பணமானமட்டுமொராக்கல்கொண்டேதான்
குணமானநாற்பத்துமூக்கோணசக்கரம
குணமாயறிந்திடுங்கூறும்மறையிதே ௨௬

பறையானபறையும்பாலிக்கவடியங்
திறையானதாகினசெல்லுஞ்சதாசிவம்
வளைகண்டபோதுவளருமபெரியகே
கனாகாணுலட்சியமகாட்டுமவதைதயே ௨௭

அவதைதயின்சூட்சுமம்போலாயறிந்திடு
சிவத்தையறிந்துசிவாக்கினைசெயதிடும்
தவத்தையறியாசடலத்தைரட்சிக்க
சவத்தைப்போலாவார்தன்மதேகம்வேறுவே ௨௮

வேறாகப்பூசினிவிளைவோர்குருவென்பார்
கூறதுகாணார்கூறினேன்செய்ச்சதத்தில்
தேறவேசொன்னேன்சிறுநீகூற
பேறநிறைலேபிறக்குமமௌனமே ௨௯
மௌனத்தின்மூலமுமவாசியின்மூலமும்
மௌனத்தில்பஞ்சபூதத்தின்மூலமும்

மௌனத்தின்சாக்கிரலட்சியமூலமும்
மௌனததில்சத்திசிவபூசைமார்க்கமே ௫
மார்க்கமாயுரோமன் மசசமுனிசூததிரம்
சேரவேகுருமுனிசெபபிஞரிதெல்லாம
பார்க்கத்தெரிசனம் பத்தியுமுததியுஞ்
சேர்க்கவேபாரு தெளிவுநூலமே ௬௧

வேறு.

ஆமப்பாசுந்தரமேஎவயாகேளு யண்டத்தின்கண்ணமொழிவாசிமூலஞ் சாமப்பாநிகண்டுபனிரெண்டு நூறு நாட்டினேசூத்திரமபோல் சொச்சமபாடிவாமப்பாரெண்டுகாண்டமவாதத்துக்கு மகத்தாணசூத்திரமிருநூறுஞ்சொன்னேன், தாமப்பாசூத்திரமும்நிகண்டுசொச்சஞ் சாததிரமும்பார்த்தவர்க்குமுததியாமே. ௱உ

சட்டைமுனிநாயனாரருளிசசெய்த

சூத்திரம் - ௱உ

முற்றிற்று.